

SLOVENSKI NAROD.

Lahja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za eden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za ostanila plačuje se od četiristopne petir-vrste po 6 kr., če se ostanila jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, Gledališka stolba.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ostanila, t. j. vse administrativne stvari.

O izključevanju Slovanov iz služeb mej Nemci.

II.

Brez narodnostnega načela bi ne bili Nemci izganjali Slovanov iz služeb do najnižje vrste. Slovan bi bil iz ožje sebičnosti odstranjevali od boljšega kruha, kakor poprej; ali zavesti o pomenu takega postopanja bi ne bili imeli, in še na misel bi jim ne bilo prišlo, da bi se ogibali slovanskih dekel in hlapcev. Na prvi hip bi mislil mnogokdo, da sklepi o izganjanju slovanskega življa sosebno iz najnižjih služeb prihajajo iz narodnogospodarskih dobičkov. Tako misliti bi bilo toliko lažje, ker je znano, da se Nemci izseljujejo v tuje dežele, zlasti pa v Ameriko. Sklepati bi bilo torej, da gospodarska sebičnost skrbi, da bi slovanski posli dali doslej zasedeni prostor poslom jednake vrste nemškega rodu; s tem bi se kolikor toliko zaprečilo izseljevanje nemškega naroda na tuje.

Ali proti misli o takem povodu govori prvič to, da ne izganjajo Nemci povsod slovanskih delavskih rok, ampak samo v takih krajih, kjer so Nemci in Slovani pomešani ali nekako na mejah. Drugače bi dosledno iz vseh nemških dežel, iz vseh krajev in mest odstranjevali Slovanov; doslednost bi zahtevala to, in tako bi potem opazali, da bi ne trpeli slovanskih poslov, tudi ko bi po naključju po-jedini zašli v kak nemški kraj.

Da stvar ni samo narodnogospodarska, je razvidno najbolj iz tega, da nasvetujejo sosebno po Severnočeškem, da bi najeli namesto slovanskih delavcev italijanske delavce. Poslednji neso ceneji od prvih; kajti znano je, da sosebno češki delavec ne zahteva veliko za svoje potrebe, in je češki živelj in žulj bil zlasti zaradi tega pozvan, da je za dober kup večidel sam sezidal novi Dunaj. Italijan pa pride v Avstrijo v obče, da se omasti kot zidar, zidarski mojster in v obče z delom, za katero zahteva več, nego samo poprečno dninarsko plačo, s kakeršno se zadovolji slovanski tlačan.

Tudi ni govorjenja mej Nemci, da bi tudi italijanske dekle namestile za jednako število dosedanjih slovanskih dekel. Potem pa bi v doslednosti Nemci gotovo ne marali nadomestiti dosedanjih mestnih uradnikov slovanskega rodu z italijanskimi

uradniki jednake vrste. Saj je tudi Nemcem znano, da je nemščina pretrda lupina za italijanski zob; pa uzroki so še drugi. Po vsem tem ne izključujejo Nemci Slovanov iz služeb zgolj vsled narodnogospodarske sebičnosti. Ključ izključevanju je v mnogo obsežni in konečno vseobsežni narodnostni politiki, kateri poslednji cilj je celo v državno-pravnih izpremembah.

Nikdar nam ni pozabiti, da Nemci prištevajo k Nemčiji vse one dežele, katere so bile prej priklopljene nemškemu bundu. Ker je pa veliko teh dežel, ki so še pod Avstrijo, pomešanih s Slovani, če neso celo popolnem ali z večine slovanske, je treba vsled konečne narodnopolitične namere dati tem deželam kolikor možno nemško lice.

Doslej so poštevali kako deželo za nemško ali na pr. tudi italijansko, če so spravili mesta takih dežel pod umetno oblast nemške ali italijanske narodnosti. Treba je torej najprej taka mesta trebiti; treba je mestne uradnike nastaviti iz same nemške ali italijanske narodnosti, in namenu pomaga naposled, če se odstranijo tudi slovanske dekle s hlapci vred. Slovanski rokodelci in dekla in hlapec utegnejo spraviti imetja do zmožnosti za samostojne družine, in družine bi utegnile konečno zahtevati lastnih slovanskih šol za svoje otroke. To je!

Iz tega pa utegnemo že naprej sklepati, da slovanski posli ne bodo tudi odslej po nekaterih deželah Nemcem na poti; na Tirolskem, Solnogradskem jih ne bodo izganjali, ker v bolj ali manj nepomešane nemške dežele ne zahaja toliko slovanskih delavcev in dninarjev, da bi se bilo bati, kakor da bi hoteli Slovani izbrisati dosedanje značaj dotičnim mestom ali deželam. Mesta in kraji po severnem Češkem, pa tudi Dunaj, in se ve da tudi Gradec in mesta po južnem Stajerskem, potem tudi Koroškem delajo nemškim velikim politikom jednako velike, če ne še večje preglavice. Iz takih krajev je torej iztrebiti vsak sled slovanskega življa, in potem mirna Bosna.

Ta sredstva so navidezno neznatna, ali toliko bolj so pomenljiva, ker izvirajo iz važnega načela. Načelo je jedno in isto, kakor se kaže v nasprotovanju avstrijsko-nemške politike, da bi ne dobili Slovani narodne jednakopravnosti. Glavna namera je tu in tam, nekatere slovanske dežele ponemčiti

ali pripraviti za občo nemško politiko. Prav za prav je v izganjanju slovanskega življa izmež avstrijskih Nemcev na malem toliko, kar tiči na velikem v letos razkriti in dejansko pričeti Bismarckovi politiki nasproti pruskonemškim Poljakom. Vsa taka sredstva imajo jeden isti glavni cilj pred očmi: Slovanov iztrebiti in tako Nemcem povečati prostor in razširiti tla.

Krivicca se Slovanom godi tu in tam; krivicca pa ni samo v tem, da se jemlje Slovanom zaslužek v sedanosti, ampak tudi v tem, da se Slovani iztrebljajo tam, kjer so njih predniki pomagali kopičiti bogastvo tujcem. Mesta in kraji s pomešanim prebivalstvom v sedanosti niso posledica zgolj nemškega ampak tudi slovanskega dela in truda. Kolikor bolj je znano, da je bil Slovan tlačan pri delu in zidanju v preteklosti, toliko očitniše je, da v poljedeljskih kulturah in raznovrstnih stavbah pomešanih dežel in mest je tudi velik del slovanskega napora. Slovanski predniki so delali nemškim tujcem v prid, in za plačilo naj se slovanski nasledniki izganjajo iz krajev, kateri bi pripadali po pravici bolj Slovanom, nego Nemcem.

Ali narodnogospodarske krivice jednake vrste so se vršile v preteklosti povsod in se vrše še vedno ker se meri narodnogospodarska odškodnina še zmirom po jednem in istitem sistemu. Krivico dela torej jedino narodna nemška politika, ko se ji zdi potrebno, slovanski živelj zatirati tudi z odjemavanjem zaslužka. Vendar pa ima ta politika za Slovanov tudi dobre strani. Da bi se Slovani avstrijski učili nemščine, navajajo se razni razlogi. Mej temi razlogi priporoča jeden nemščino zaradi tega, ker s takim znanjem dobé Slovani laže zaslužka p nemškem velkem svetu. Da si bi bil veljal tak razlog po največ za pojedince, ne pa za slovanske narode na čez, odpade z izganjanjem slovanskega življa izmež Nemcev jednako priporočilo popolnoma. Ker se odmetajo celó izobraženi Slovani iz srede uradništva nemških mest, bi Nemci ne mogli usiljevati nemščine celó na srednjih šolah ne, ko bi se ne opirali na druga dokazila. V osnovnih šolah pa utegnejo odslej odstraniti Slovani nemščino z vso pravico, in sosebno koroški Slovenci imajo povod, da se odslej ne dajo več motiti, češ, da jim je nemščina potrebna zaradi dotike in poslovanja in služeb mej Nemci. Sicer

LISTEK.

Iz pozabljenih spominov.

(Češki spisal Václav Beneš Třebizský, poslovenik J. Sattler.)

III.

(Konec.)

Od teh dob preteklo je že mnogo vode v Vltavi, ko so mi prišli po čudnem naključju v roke kosi starega porujavelega pergamenta, iz katerega so vzeti ti-le spomini.

Sliko iz onega samostana vidim pa vedno v duhu svojem do današnjega dne. Visok, životen mož, kakih petdeset let star, vratu belega kakor sneg, pogleda nekako jeznega; obleka mu je pristnega kroja španskega, desnica drži ustanovno listino, pisano latinski.

Beleč si glavo s temi na pol ožganimi, na pol oglodanimi listi, obstal sem na jednom, ki je bil popisan s sledečimi besedami: „In mora gledati za človekom, kako in kam kdo hoče. Če se pa postaviš določno na kako mesto, mahoma obraz njegov podoba premeni in pokaže se ti obličje, od katerega se naglo obrneš. Poobrazil je gospoda tega

slikar za pokoro, ker je, ko je bil živ, z dejanjem svojim podoben bil živali, ki je doma v tujih deželah in katero zovejo kameleon!“

A meni je prišla v spomin zopet slika iz onega samostana in tudi te okolnosti: Ko je češko pero še le škripalo, češki meč rjavil in češki lev tako bil ukročen, da so ga vodili male ne na pajčevini, dramil je češki čopič in silil k občudovanju. Roka je slikala sv. Sebastiana, kako so ga privezali k stebru in ga potem do kosti bičali, sv. Jarneja, kako so z njega kožo drli, sv. Petra, kako so ga z glavo k zemlji križali in bistro, le v časi prejemljivo oko je videlo v vsakej potezi celo mučenje svojega naroda. Roka je slikala Simforoza s teškim kamenom na grlu, kako jo vržejo v reko, in sedmero njenih sinov k stebru prikovanih, ki jih usmrtijo vsakega na drug način, in bistro, le v časi prijemljivo oko je videlo tudi mater, katerej so privezali na grlo težek, mlinsk kamen, obleko jej raztrgali na kosce in njene sinove tudi mučili na smrt, vsakega na drug način. Kdo izmež vernih Čehov bi ne bil spoznal v sliki takšnej utrapeno, milo zemljo svojo!

In od teh slikarjev so se dajali češki plemen-

itniki slikati. Potem pa so svoje podobe razposiljali na vsa posestva in jih ukazali obesiti po samostanih na mestih, kjer jih je moral vsakdo nehoté opaziti.

„Naj sem vendar svetu podoben! — Razumeš?“

„Blagovoli, milost vaša, zaupati popolnem moje umetnosti!“

Grof se je usedel v lenoško in se zagledal v svoj grb, ki je bogato razcveten se rdečil, modril, zelenil in žoltil mu prav pred očmi.

„Glavo, ekselencia, za spoznanje v desno; levo roko malo višje! Tako!“

In še le zdaj je pričel slikar svoje delo.

Grof je bil jeden izmež prvih velmož češkega kraljestva. Bil je protektor universitatis Carolinae, spisatelj imago amoris divini, smel je poviševati v stan plemeniti, rodbinski grb njegov bil je pomnožen z osmerokotno zlato zvezdo in s ščitom dvora avstrijskega, na katerem se nahajajo pisma F. M. R.; očetu njegovemu bilo je zastavljeno jedno kraljevo mesto v Čehih z vsemi nekaterimi, opravljal je službo predsednika pri prizivnem sodišči, bil je najvišji sodec deželni, najvišji komornik, najvišji dvorski hišnik, najvišji dvorski grof praški, vitez

se kaže mej Nemci vsaj jednaka potreba, da se naseljujejo mej Slovani, in je torej za nje ista potreba, da se uče slovanščine, in se je bodo morali učiti, če se Slovani zavedo prav svojih dolžnostij.

Izganjanje, kakoršno so Nemci pričeli zdaj, pa zadeva najbolj slovanski živelj, ki opravlja pri Nemcih prav spodnja ali nizka opravila, za kakoršna ne marajo posebno življenja drugih narodov. Slovan se udá za tak posel, ker živi doma sam na prenikzi stopinji narodnogospodarskega in vsled tega tudi socialnega razvitka. Mestni, dasi nizki posel je sam po sebi slovanskemu tlačanu že zboljšek v primeri z domačim stanjem.

Tako slabih razmer pa tudi mej Slovani ne bi bilo treba, ko bi bili agilnejši in živejši za prenarredbe podedovanih navad v domačem delovanju. Ali slovanska narava je v resnici prepočasna in prekonservativna, če nam je dovoljeno rabiti političen izraz, in zato je kaj zdravo, da Slovana zdrami tujec. Žalostno je sicer, da mora Slovanu krivica tujčeva odpirati oči, ali zadovoljnim je nam biti, če se mu po taki poti odprejo v resnici. Poglejmo torej, kako bi si bilo pomagati v našem posebnem slučaju.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 21. oktobra.

Češki deželni zbor sešel se bode dne 29. novembra, kakor je avtentično izvedel „Prager Tagblatt“. Najbrž bodo tudi drugi deželni zbori zborovali v decembru.

Vnanje države.

„Pol. Corr.“ piše se iz Sofije, da general Kaulbars samo zategadelj ni dosegel nobenega uspeha v **Bolgariji**, ker je jako nespretno postopal in je povsod le zapovedovati hotel. Vlada je mislila, da samo zategadelj Rusija želi, da se volitve za dva meseca odlože, da bode ta čas vlado pri narodu dovolj počrnila, posadke zase pridobila ter napravila popolno anarhijo, da tako dobi povod za okupacijo. Kaulbars bi se bil moral skušati sporazumeti s sedanjo vlado, če mu je res bilo kaj za blaginjo Bolgarije. Sedanja vlada je tako le začasna in njena naloga je le ohraniti red, dokler ni voljen nov knez. Novi knez bode pa tako lahko odpustil sedanjo vlado in poklical Cankovce ali pa Karavelovce. Sedaj gre samo zato, da se obrani red nekaj tednov. Zakaj torej napadati vlado, ki itak odstopi, ko spolni svojo nalogo. Knez Aleksander bi ne bil šel, ko bi bil njegov povrat mogoč. Bolgari so povedali generalu Kaulbarsu, da nečejo z zopetno volitvijo kneza Aleksandra povekšati zmešnjav v deželi. Volitev kneza je tako le prazna formalnost. Bolgari ne volijo kneza, ampak Evropa jim ga usili. Naj bodo voljeni v sebranje kateri koli poslanci, naj se voli precej ali čez dva meseca, voljen bode oni, ki ga bodo izbrale velevlasti. Zategadelj odlaganje volitve nema nobenega pomena. — Ker ni misliti, da bi bila volitev kneza še tako hitro, svetovala je Anglija, da bi veliko sebranje si izbralo začasnega generalnega guvernerja, ki bi vodil upravo, dokler ne bode voljen nov knez. Misli se, da bi večina vlastij temu pritrdila. — Turškim listom se poroča, da se v Bolgariji pripravlja prevrat Rusiji v prid. Delovanje generala Kaulbarsa ni ostalo brez uspeha. Zlasti vojska začela je simpatizovati z Rusijo in bode kmalu morda odstranila sedanjo vlado. Politično neizurjen bolgarski narod, ki je že vaje trpeti, bode se pa udal Rusiji prijaznej vladi, ko bode videl, da jo podpira vojska. — Posebno je pa potrlo Bolgare, da Turčija v vsem podpira Rusijo. Nota, ki jo je izročil Gadban effendi bolgarskej

vladi, zahteva da se volitve odlože, ker Rusija ni z volitvami zadovoljna, in ker se velevlasti še neso sporazumele o nikakem kandidatu za bolgarski prestol in ker je Bolgarija navezana na Berolinski dogovor. Bolgarska nekda misli odgovoriti na turško noto, da ne more odložiti sebranja, ker bi bilo to proti ustavi. Ko bi pa začela rušiti ustavo, bi pa ne mogla več vzdržavati reda. — General Kaulbars poslal je bolgarskej vladi noto, v kateri energično protestuje proti postopanju bolgarskih oblastev nasproti ruskim podložnikom. General omenja v svojej noti, da so več oseb zaprli samo zategadelj, ker so njega obiskale, zlasti mora on vzeti v varstvo ruske podčastnike, ki so ostali na bolgarskej službi. Ko bi bolgarska vlada še tako postopala proti ruskim podložnikom, pravi nota, bode to imelo slabe nasledke. — „Agence Havas“ je pa izvedela tudi od ruske strani, da bi okupaciji Bolgarije centralne vlasti ne ugovarjale, ako bode Rusija dala potrebna jamstva. General Kaulbars pa upa, da okupacije ne bode treba.

Rusija ne misli zasesti Bolgarije, ker upa brez tega doseči, kar želi. Okupacija Bolgarije bila bi razdražila Avstrijo. Sedaj pa, ko je Rusija misel na okupacijo opustila, jo bodeta pa podpirali Nemčija in Avstrija. To se že vidi. Nemški in avstrijski zastopnik ne pojmeta na veliko sebranje v Trnovo in na bolgarsko noto zastran volitve novega kneza nesti dali nobenega odgovora. Ker Italija, Francija in Anglija vedo, da se brez carskih velevlastij ne da bolgarsko vprašanje rešiti, tudi te vlasti ne bodo priporočale nobenega kandidata za bolgarski prestol, dokler se ne sporazumejo z Rusijo. Avstrija in Nemčija sta teh misli, da mora Rusija prva predlagati kandidata za bolgarski prestol. Rusija pa tega tako dolgo ne misli storiti, da se odnosi v Bolgariji za njo ugodno premene. Ker si sedaj sama bolgarska vlada ne bode mogla pomagati iz krize, Rusija se pa neče z njo pogajati in se mej tem državno finančno stanje neprestano slabša, bode v kratkem morala dati ostavko in Cankovci pridejo na krmilo. Nova vlada bode pa razpisala nove volitve za sebranje, ki bodo gotovo povsem drugače izpale, kajti sedaj se v največ krajih opozicija ni udeležila volitev in je bila zmaga za vladne pristaje jako lahka. — Ruski listi sovražno pišejo proti Nemčiji in Avstriji, ki se kažeta prijazni Rusiji, na skrivnem jej pa delata ovire. Avstrija, namesto da bi podpirala generala Kaulbarsa, pa podpira bolgarsko regentstvo in vlado. Večina listov je teh misli, da bi Rusija morala takoj izstopiti iz trocarske zveze.

Srbska vlada je skupščini predložila budget za prihodnje leto in premembe nekaterih davčnih zakonov. Vse te predloge so se izročile finančnemu odseku.

Francoska ministerska kriza je poravnana. Ministra pravosodja in notranjih stvari ne bosta odstopila, ker se je pokazalo, da le po zmotnjava ni vlada v zbornici dobila zaupnice. Mnogi poslanci bi ne bili glasovali za jednostavni dnevni red, ko bi bili vedeli, da to vladi ne bode po volji. Pa tudi finančni minister še ostane. Pregovoril ga je Grevy sam.

Rimski dopisnik „Weser Zeitung-e“ konstatuje, da so se simpatije Italijanov do Nemčije jako ohladile. Oni politiki, ki so se naučevali za Nemčijo, postali so ravnodušni, oni pa, ki so bili ravnodušni proti Nemcem, so jim sedaj sovražni. Povod temu je preveč prevzetna pisava nemških oficijoznih listov, ki so kar ptezirali Italijo in ker se Nemčija kaže prijazna Vatikanu.

Domače stvari.

— (Z Dunaja) se nam piše: Pred par tedni ste že bili priobčili vest, da bode Križek, svetnik v naučnem ministerstvu, umirovljen. To se je te dni tudi zgodilo. Ako mislite, da je to umirovljenje nam

Slovanom v prid, se varate. Da se kaj tacega ne zgodi, za to vestno skrbi pl. Gautsch. Križek je šel, na njegovo mesto pa je poklican namestniški svetnik Erich Wolf, ki je bil že sedaj ministerstvu opredeljen. Križek bil je Slovanom nasproten, pl. Gautsch, Enzenberg in novoimenovani Wolf pa neso nič boljši, kajti po vsej svojej preteklosti stojé sredi nemško-centralističnega tabora. Na boljem nismo torej prav nič, kajti pregovor pravi: „Es kommt selten was besseres nach.“ Tako je!

— (Državni zbor) bode dne 29. t. m. prenehal s svojim zborovanjem, vsaj nemški listi poročajo, da se je predsednik Smolka tako izjavil.

— (Osobna vest.) Računski revident gosp. Martin Rissmaul imenovan je c. kr. računski svetnik in predstojnik računskega oddelka pri tukajšnjem finančnem ravnateljstvu.

— („Rusija znotraj“.) Pod tem naslovom pričel je „Slovenec“ v včerajšnji številki vrsto člankov, v katerih se Rusije notranje zadeve slikajo uprav s Höllen-Breughelovim kistom. Nikakor ni naš namen polemizovati s „Slovencem“, a obžalovati moramo, da slovenski list tako sovražno piše proti Rusiji, da svoj pouk o tej državi zajema iz dopisov iz Varšave v „Wiener Allgemeine Zeitung“ katereje je lastnik znani žid baron Ig. Kolisch, sodelavci pa sami krivonosni Abrahamovi potomci in strastni sovragi Slovanov. Rečeni dopis je izvestno že pred leti kje drugej bil tiskan, kajti sklicuje se na „Golos-a“, ki že par let ne izhaja več, a to nič ne stori, proti Rusiji ugaja nekaterim vsaka še tako stara šara.

— (Dramatskega društva odbor) vabi in opozarja vse one gospodične in gospode, ki želé ustopiti v dramatsko pevsko šolo, da se oglašé v sredo 27. ali v petek 29. t. m. od 11. do 12. ure dopoldne v stanovanji gospoda profesorja Gerbica (Zvezdarske ulice, Virantova hiša, II. nadstropje), kateri je prevzel vodstvo omenjene šole. Ime vodje dramatsko-pevske šole, katero pozna cela Slovenska — in ne samo ta — izključuje pač vsako drugo priporočilo.

— (V Vuherji) na Pohorji zmagala je pri občinskih volitvah narodna stranka, v vseh treh razredih voljeni so sami odločni narodnjaki. To je prva zmaga narodne stranke v tej občini in tem veselejša, ker smo dobili enakih vestij tudi iz drugih krajev Štajerske in se smemo nemčurjem nasproti ponášati, da naša ideja prodira, nemškutarstvo pa na vsej črti nazaduje.

— (V Šmartinu) v Rožni dolini na Štajerskem bile so 12. dne t. m. občinske volitve, ki so se vršile v najlepšem redu. Izvoljeni so sami narodnjaki.

— (Ljudske šole v Trstu) se tudi pretekli ponedeljek neso pričele, kakor je bilo naznačeno, ampak se bode stoprav dne 4. novembra.

— (Uradno izvestje o koleri.) Od polunoči 19. do polunoči 20. t. m. v Trstu 5 slučajev, v okolici 0. Umrl 2 osobi, izmej prej zbolelih 5. Doslej 849 osob zbolelo, 271 ozdravelo, 522 pomrlo. Po deželi tudi včeraj nobenega slučajja za koleru.

— (Celovec) ima jako ugodno zdravstveno stanje. Od 12. do 16. t. m., torej celih 5 dni, ni bilo v Celovci niti jednega mrliča.

redu zatega runa, studoval je v mladih letih modro, pravo in bogoslovje. . . Bogme, sila težko za najspretnejšo roko slikarsko takega gospoda verno naslikati!

„Kaj je mojster novega po svetu? — Dejali so mi, da prideš z Nizozemskega!“

„Umrl je slavni učenjak Ivan Amos Komenius!“

„Hoereticus cui non similis invenitur!“

Gospod grof se je silno stresel.

„Ne račite se, milost vaša, niti gibati. Vse bi pokazili.“

„Druge novice! — Iz Pariza! — O deželnih stanovih holandskih?“

„Umrl je stari gospod iz Ždjara, nekdanj je stoloval na Kladnem!“

„Quid ad me! — Ne slišiš?“

„Prosim silno vašo ekscelenco, da bi blagovolili biti mirni!“

„Kaj Angleži?“

„Kapirjev sin, ki ga je izvolila najbrž dobro poznati milost vaša, tudi že ni več mej živimi!“

Gospod grof se je seznanil z njim nekoč iz-

vrstno, nekdanj sta se skušala vkup, in gospod grof je dobil spomin.

Slikar je izgovarjal to novico z neizmerno ledenim glasom.

„Poslednji potomec silno starega rodu, ki je bil v tem kraju od davnih časov naseljen, vrnil se je iz turške vojske. . .“

„Dovolj! — Dovolj takšnih novin! — A zdaj niti besedice!“

„Kakor izvoli ukazati milost vaša! — Le miru prosim, ekscelenca!“

Gospod grofu se je zdelo, da se po vseh kotih prikazujejo pošastne postave, o katerih je pred nekolikimi dnevi čital preučeno razpravo; na čelo se mu ustopile gorke potne srage, povstal je bled kakor smrt, usne so drhte, oči plaho tekale okrog, in na ušesa gospoda grofa bilo je v jednomer ledeno:

„Le miru prosim!“

Najrajši bi bil kvišku planil in ubegniti v svoje sobe, kjer bi premišljeval o rečeh za grobom; ali ni mogel, kakor bi bil k tej lenoški z verigami prikovan in bi na nogah imel celo skalo.

„Še nekoliko trenutkov miru, milost grofja!“

Najvišji dvorni grof praški se niti menil ni,

kako zlobno se slikar smehlja in kako se raduje pogled njegov nad duševno razburjenostjo vemožnega gospoda.

S podobe na podobo, s predmeta na predmet je tekalo oko grofovo in umetnik je prosil s še bolj mraznim in ledenim glasom vnovič pokoja.

„Za denes sem gotov!“

Gospodu grofu se je izdrl skozi napol odprte ustne iz prs globok vzdih, in roka je segla nehoté po belej obleki, da bi čelo in obraz otrla.

In ko je bila podoba dokončana, so jo vsi do neba prehaljevali gospodu dvornemu grofu, da pré le govori, tudi so te oči, ko bi žive bile. — Toda gospod grof te podobe vender ni obesil v dvorano. Ni se mogel skoro niti spoznati, prav te oči so se obračale, kam kdo hoče.

„Le dobro se postavite pred to sliko, poglejte v svoje obličje z obema okoma in sebe samega se ustrašite nad seboj samim se vzgrozite, osupnete! Tako bi se naj dali vsi slikati, — vsi kolikor vas je! Še le poznej vas dobro cené in temeljito spoznajo gadje vaše duše! — Že se mi je to posrečilo pri nekaterih!“

Slikar se ni dolgo mudil na grofovem gradu.

— (Kmetijsko predavanje ima v Boštanj) tajnik c. kr. kmetijske družbe gospod Gustav Pirc v nedeljo 24. t. m. popoldne po službi božji.

— (Akademično društvo „Triglav“ ima svoje drugo redno zborovanje v soboto dne 23. t. m. v gostilni „zum wilden Mann“ Jakomini-gasse in sicer ob 1/8 uri zvečer. Dnevni red. I. Čitanje zapisnika. II. Poročilo odborovo. III. Volitev predsednika. IV. Volitev novega odbora. V. Volitev revizorjev. VI. Slučajnosti. Gosti dobro došli!

Častitim volilnim možem volilnega okraja Ptujkega in Rogatskega.

Vsled prerane smrti nepozabljivega nam gospoda Božidara Raiča izpraznjen je sedež slovenskega poslanca v deželni zbor štajerskem.

Volitev naslednika vršiti se ima **28. oktobra t. l.**

Shod volilcev v Ptuiju dne 18. t. m. proglasil je v soglasi z volilci Rogatskega okraja kandidatom za deželni zbor štajerski gospoda **dra. Frana Jurtelo**, pravnika in posestnika pri sv. Andraži v Slov. goricah.

Odbor političnega društva „Pozor“, kojemu je naloga, skrbeti za izvršitev sklepa volilnega shoda, obrača se do Vas, častiti volilni možje, s prošnjo, da pridete dne **28. oktobra t. l.**, kakor vselej dozdaj, polnoštevilno na volišče v Ptuj, ter volitve soglasno poslanecem za deželni zbor štajerski narodnega kandidata gospoda

dra. Frana Jurtelo.

V Ptuiju, dne 19. oktobra 1886.

Odbor pol. društva „Pozor“ v Ptuiju.

Dr. Fr. Jurtela je porojen leta 1853 pri sv. Andraži v Slov. goricah kot sin kmetijskih starišev, ki so mu leta 1863 umrli.

Po smrti starišev se le začel je študirati, gimnazijske študije izvršil je v Mariboru, juridične v Gradcu, odvetniško prakso na Ptuiju in na Dunaju.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 21. oktobra. „Journal de St. Peterbourg“ razpravlja, da vsa bolgarska zadeva ni taka, da bi rušila evropski mir. Pravice Rusije do Bolgarije so obče priznane, bolgarska kriza je torej lokalna in vsa vprašanja, ž njo v zvezi stoječa, morejo se rešiti mirnim putem. Upati se sme, da bodo vladalci Bolgarske spoznali potrebo položaja. Ruske vlade zmernost je dokaz, da ima dovolj poroštev na razpolaganje, da uveljavi svoje nazore. Ruski vladi ne treba razburjati se, niti se pre nagliti glede dogodkov.

Sofija 20. oktobra. Turški komisar Gadban-paša zahteva v imenu svoje vlade, da se sebranje odloži, ker Rusija z volitvami ni zadovoljna in ker velesile glede kandidata za bolgarski prestol še ničesar ukrenile niso. Gadban-paša baje trdi, da je Rusija zajamčila celokupnost Turčije in nekoliko vojne odškodnine odpuštila. Zato pa bode Rusija zasela in utrdila Dardanele, eventualno bode zasela tudi Bolgarsko, Turčija pa Vzhodno Rumelijo. (Poslednji stavek ni posebno verjeten. Uredn.)

Gospod dvorni grof je bil tudi rad, ko je umetnik izginil za vrati. A zdaj še le mu je prišlo na misel, da bi to čisto lahko utegnil biti zel duh. Zatorej je tudi čutil tako neizrečeno tesnobo; od tod tudi te gorke, težke srage potne na čelu in po obrazu. Saj mu je bilo prav tako, kot bi bil pričaran k lenoški.

In utrdil se je v svojem mnenju, ko je slišal, da je slikar dajal zlate prosjakom iz grada gredoč.

Od tega časa se je pečal z mislijo, da bi ustanovil samostan in ni odjenjal, dokler ni izvršil svoje namere. S podobe so morali vse zlo pregnati z drugim eksorcizmom, drug umetnik je prisiljal gospodu grofu v desnico ustanovno listino, in potem so jo obesili hitro na levo stran oltarja.

Gospod grof še je vrhu tega ustanovil, da bi molili vsako leto tisti dan, ko ga je slikal hudi duh.

Ali Bog sam ve, kam se je ustanova izgubila v vojnih in nemirnih časih, a podoba je bila po mnogih letih prenešana v refektorij, kjer se še nahaja dandanes; pravijo o njej druge, še čudnejše reči, pri katerih se glava vnovič, pa tudi še globlje zamisli. Vender o njih molčim.

Dunaj 20. oktobra. Mej poslanci se veliko govori o tem, bi li ne kazalo, da bi delegacije zborovale v Požunu, ako kolera v Budimpešti ne odjenja.

Dunaj 20. oktobra. V petem okraji zbolela za kolero dekla, ki je došla iz Budimpešte. Oddali so jo v bolnico na Vidni.

Budimpešta 20. oktobra. V poslednjih 24. urah 32 oseb za kolero zbolelo, 15 umrlo.

Szegedin 20. oktobra. V poslednjih 24. urah 11 oseb za kolero zbolelo, 6 umrlo.

Beligrad 20. oktobra. Ker se je v Zemunu kolera prikazala, odredilo se je za vsakega iz okuženih krajev prihajajočega sedemdnevno zdravstveno opazovanje, za vsakega v njegovem stanišči je občevarje s sostanovalci izključeno.

Razne vesti.

* (Madjarska zanikernost.) Ker v Budimpešti kolera hudo razsaja, odposlal je minister notranjih zadev dr. Olaha kot komisarja pregledat mestno opravilo in zlasti vse naredbe proti koleri. Dr. Olah našel je grozne, uprav barbarske razmere. V 8. okraji našel je perilo za kolero umrlega na dvoru razobešeno. Trideset do štirideset otrok igralo se je okolu perila, o razkužnji ni bilo niti sluha ne duha. V 5. okraji poklicali so zdravnika h koleroznemu bolniku, a ni ga bilo. Jednako se je godilo v 9. okraji in dr. Olah pravi v svojem izveštju, da so zdravstvene razmere v Budimpešti grozne. Ni čuda, da pri takej zanikernosti kolera zahteva vedno novih žrtev.

* (Zjedinjene države) brojile so l. 1830 samo 13 milijonov duš, danes pa imajo že 56 milijonov prebivalcev. S številom prebivalcev pomnožilo se je bogatstvo v velikanski razmeri. L. 1850 izračunili so narodno premoženje na 8.430 milijonov dolarjev, l. 1880 pa je naraslo na 48.950 milijonov dolarjev, to je na 100 milijard goldinarjev. Ogromne te vsote narastle so po velikanskem razvoju poljedeljstva in obrtnije, glede katere zavzimalje severno-ameriška republika danes prvo mesto na svetu. Vrednost angleških proizvodov znašala je 1880. leta 818 milijonov šterlingov, vrednost ameriških izdelkov pa 1112 milijonov šterlingov, to je polovico vse evropske industrije. Brodovni promet Zjedinjenih držav nadkriljuje jedina Anglija, ki je v tej stroki brez dvojbe prva vlast in bode še dlje časa prva ostala. Angleško trgovsko brodovje imelo je 1880 l. 18 milijonov ton, Zjedinjene države pa do 8 milijonov, a to je več, nego vse trgovsko brodovje Francoske, Nemčije, Norveške, Italije in Španske vkupe. Še večji pa je Zjedinjenih držav notranji promet, ki nadkriljuje vso skupno vnanjo trgovino Anglije, Francoske, Nemčije, Rusije, Nizozemske, Avstrije in Belgije. Tovorna vožnja na severno-ameriških železnicah donša vsako leto povprek 1100 milijonov goldinarjev, to je več nego dohodki vsega brodovja na svetu. Samo železnice v Pennsilvaniji odpravile so več blaga, nego vse trgovske ladije angleške. Proti tem velikanskim vsotam pa je vojna sila Zjedinjenih držav mala, da neznatna. Navadno znaša le 25.000 mož, ki so v oddelkih po 80 do 100 mož razdeljeni po vsej državi. Kadar pa pride sila, tedaj pa pokaže ljudovlada svojo moč in pred 20 leti, ko je bila vojna mej severnimi in južnimi državami, bilo je 2 milijona vojakov na bojiščih in 626 vojnih ladij branilo je morje in idejo svobode. Evropec, preišljajočemu te številke, stori se milo pri srci in skoro obupajoč zre v bodočnost, kajti ne upa si pričakovati, da bi kdaj pri nas zavladale take razmere. Pri nas požira nečuvni militarizem vse dohodke, vse pridobitke pridnih rok, vso svobodo, ž njo pa razvoj in blaginjo narodov.

* (Previdnost za pijance.) V glavnem mestu Danske, v Kodanji, je mestni zastop nedavno vsprejel načrt zakona, ki določuje, da se morajo osebe, nahajajoče se na ulici tako pije, da ne morejo hoditi, v fjakkerji spraviti domov, a vožnjo plača krčmar, pri katerem se ga je dotičnik nalezal.

Poslano.

Odprto pismo na gorenjske strelce.

(Samostal II.)

Morebiti ni več daleč tisti čas, ko se bo po naših hribih in dolinah razlegal historični, po Valvazorji pozabljeni rešeni slovenski bojni klic „Le v kup, le v kup!“ Mi menimo oni važni moment, ko bo naš vrhovni gospod vojsknihi trum z mogočno besedo svojo pozval na pozorišče „Črno vojsko“. — Kakor hudourniki ob nevihti vreli bodo na mig pokorni sinovi gora skupaj. Vse bo mrgolelo, nas bo kakor mravelj na mraljišči, z svojim množtvom za jezili bomo soteske, sovražnik naš zadel bo na trdnjavo živo. Vender pa se nam poztvovalnemu pogumu in vroči ljubezni domovinski navzlic uriva dvom, bode li sekira, gnojne vile in jeklena kosa imela kaj pozitivnega uspeha nad primeroma mnogo manjšim regularnim krdelom sovraga?

Vojni minister hitel je, v skrbi, da pridobi za to napravo vse poslance, v jedni sapi zagotavljati, da se bo „Črna vojska“ sklicala le v največji nujnosti in da se črnovojniki k nikakoršnim vajam klic

cali ne bodo. Mi pa si upamo biti nasprotnih mislij in se bojimo, da bo črni voj poklican v zadnem trenutku in oborožen s strelnim orožjem težko sposoben odbiti strastni napad sovražnih sil in to samo zaradi pomanjkanja vsake izvežbanosti.

Mi, ki zavzimate prevzne pozicije na južni meji cesarstva, imamo dolžnost, ker vlada v svoji dobroti tega ne tirja, sami vežbati se v orožji, da ne bomo ob času nevarnosti, na obupni klic domovine, stopili v bojne vrste s strahom in trepetom, ampak s ponosom, ki ga daje zaupanje v lastno moč.

Lepa in moč vredna je navada, orožje nositi, ki pa žalibože vedno bolj in bolj gine. Ko smo bili mladi, nosil je sleherni v nalašč narejenem stranskem žepu brušen nož, ne skrivaj, očitno. Sedaj je to že dolgo prepovedano, akoravaj bi mi kot narodno nošo imeli pravico, ohraniti si to navado. Takrat se ni čulo tako pogosto kot dan danes, da je bil kdo oboden. Ako so se fantje stekli, pustili so nože v nožnicah, dobro vedoč, da jih imajo vsi in se po tem takem razmerje sil ne poveča in ne pomanjša na nobeni strani. — S tem slučajem smo hoteli dokazati, da so policijske prepovedi orožje nositi le prazen strah in to na kvar občni moči narodov.

V pesnih naših domorodnih pesnikov čitamo pogostem besede puška, grom topov, ostri meč, šablenka brušna, a to ne smejo ostati le mrtve črke, meso naj postane beseda, v dejanji bodimo junaci.

Ni zadosti, da smo upisani pri županu za črnovojnike, da čakamo, kedaj nas junaške brate smrt povabi v svate, ne, to ni zadosti, nikakor ne. Nam je treba že sedaj v mirnem času, v tišini pred viharjem silnim skrbeti, da nas obupni klic napadene domovja najde pripravljeni, take, kakoršne si nas le želeli more, da ne bomo le začasni jez sovražnim navalom, takozvano „zobanje topov“, temveč neupogljiv bran, nad kojim se mora že v prvem nalivu v atome razpršiti nasprotnikov naših silna moč.

V starodavnih časih zadostovala je navpik nasajena kosa, cep z železjem obit, brezumno in neodpušljivo pa bi bilo, ko bi se dandanes v stoletji napredka zadovoljili s tako primitivnim cevjem, ker nam sedajnost radodarno v roke stiska orožje sto in stokrat bolje.

Lepa je naša domovina. Rodovitna polja menjavajo se z senčnatimi gozdi mej sadunosnim drevjem se skrivajo prijazne vasi, ki nam hranijo vse, kar nam je milo in drago. Žive nam skušeni očetje, dobre matere, mile ženice, bratje, sestre. Po livadah igrajo si nadopolni otroci. Odveč je prašati, bi li branili vse to? Vsak pojedini tvega kri in življenje, če nam kdo le prst položi na rodno zemljo. Pripravljeni smo braniti domovino svojo z vsemi močmi. Naprava črne vojske ni nam breme, ampak sveta dolžnost, mi pa hitimo, da se izvežbamo v orožji, dokler je še čas.

Najbolje sredstvo pa okrepi narodovo splošno moč zdi se nam, ako nemudoma osnujemo obširno strelsko društvo za vso Gorenjsko s pododbori v vsaki občini in v vsaki vasi. Kdor ve, kako ljubi naš narod orožje, zagotovljen je tudi, da bi tako društvo prvi dan štel na tisoče članov, kateri bi bili ob času potrebe jedro in zaslomba črni vojski.

Obrčamo se do vas vrli bratje ob vznožji Karavank, okoli zelene Jelovice, Poljanske doline, Bleda in Bohinja, stopimo v kolo, naredimo trdno vez in osnujmo takoj strelsko društvo na najširji podlagi. Mejsebojno občevarje moč bo nam tudi v vseh družih rečeh na korist. Mesto da bi ob nedeljah in praznikih po krčmah posejali, pustimo raje, da se razlega ostri pok risanih pušk po naših dolinah, tekmuje raji, z bistrim vidom in mirno roko.

Bolje je, da vsak v teh prekoristnih vajah, ki so možem zabava, zapravi tu pa tam kak groš nego bi s pocejanjem žganja spodkopaval sebi in svojim potomcem življenja moč.

Kadar pa pride čas nevarnosti in nas pozove svitli car na bojno polje, hej, kako veselo bomo se ustopili mož pri moži vsak na svoje mesto. Nihče s strahom orožja ne bode gledal v roki, kajti na ramenu bo visela njemu znanka, znanka ljuba risana, o kateri bi se s pesnikom lahko reklo:

K' tera krogla v cev ji zajde,

Srce sovražno tudi najde.

Gorenjci na noge! Naj naš glas ne bo glas upijočega v puščavi, zdramimo se in delajmo, dokler je dan, sebi v čast in domovini v slavo. Daj Bog in sreča junačka, da vam o priliki prvega obč. zbora „Gorenjegradskega strelskega društva“ kaj kmalu moremo seči v bratske desnice.

Razširjeno zdravilo. Množeca se naročila na Moll-ovo „Francosko žganje“ dokazujejo o uspešnej uporabi tega sredstva proti protinu, trganju in vsem boleznim vsled prehlada. Steklenica 80 kr. Po poštnem povzetju ga razpošilja vsak dan A. Moll, lekarnar, c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. Po lekarnah in specijalnih prodajalnicah na deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov izdelek z njegovo varstveno znamko in podpisom. 10 (20—7)

Tuji:

20. oktobra.

Pri **Stonu**: Stoll z Dunaja. — [Leo iz Prage. — Richter, Reiter iz Brna. — Heler z Dunaja. — Toth, Novohradski iz Gradca. — Franke z Dunaja. — Zdorsky iz Celovca. — Ferry z Dunaja.

Pri **Neubau**: Prigelhof z Dunaja. — Behofschitz iz Linca. — Neubauer iz Budimpešte. — Stolz z Dunaja. — Baron Czoernig, Gottwald iz Gorice. — Probst iz Kočevja. — Mistaro iz Pulja.

Pri **cesarji avstrijskem**: Levičnik iz Železnikov.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
20. okt.	7. zjutraj	731-87 mm.	12-8° C	brezv.	megla	1-10 mm.
	2. pop.	734-31 mm.	20-0° C	sl. jzh.	d. jas.	
	9. zvečer	737-18 mm.	12-8° C	sl. jz.	jas.	dežja.

Srednja temperatura 15-3°, za 4-5° nad normalom.

Dunajska borza

dné 21. oktobra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	83 gld. 50 kr.
Srebrna renta	84 " 25
Zlata renta	114 " 60
5% marena renta	100 " 40
Akcije narodne banke	865 " —
Kreditne akcije	280 " 60
London	125 " 20
Napol.	9 " 91
C. kr. cekini	5 " 91
Nemške marke	61 " 35
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 132 " —
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 169 " 25
Ogrska zlata renta 4%	103 " 90
Ogrska papirna renta 5%	92 " 95
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105 " 50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 118 " 50
Zemlj. obč. avstr. 4% zlati zast. listi	124 " 50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	— " —
Prior. oblig. Ferdinandove sev. želez. ce	98 " 60
Kreditne srečke	100 g 176 " 75
Rudolfove srečke	10 " 19 " —
Akcije anglo-avstr. banke	120 " 108 " 80
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	200 " 25

Razglas.

Kranjski deželni odbor s tem objavlja, da se bodo pogodbeni obravnave o samostojni deželni nakladi po 6 gld. od vsacega hektolitra (oziroma po 6 kr. od vsacega litra) porabljenih žganih pijač (žganja, špirita, ruma, araka, punčnega cveta, rozolije, likera in poslaščenih žganih pijač sploh) za leto 1887. v smislu določil razglasila c. kr. deželnega predsednika za Kranjsko dné 12. januarja 1885, dež. zak. II. del šte. 6, v vseh zdolej omenjenih davčnih okrajih vršile.

Dogovor se bode v drugi polovici meseca novembra 1886 vršil za vsak okraj posebej v prostorih c. kr. okrajnega glavarstva, oziroma v prostorih, kjer so uradni dnevi c. kr. okrajnih glavarstev. Za mesto Ljubljansko in davčni okraj okolice Ljubljanske se bode vršil skupni dogovor.

Terja se pogodbeni ali dogovorjene povprečnine (pavšale) od samostojne naklade za davčni okraj:	
postojnski	2.400 gld.
škofjeloški	5.200 "
brdski	2.400 "
bistriški	1.600 "
kočevski	1.200 "
velikolaški	1.200 "
krški	600 "
idrijski	1.600 "
kranjski	14.000 "
kranjsko-gorski	2.800 "
ložki	3.000 "
Ljubljana (mesto)	14.000 "
Ljubljanski (okolica)	14.000 "
kostanjeviški	400 "
litijški	6.000 "
logaški	2.000 "
metliški	400 "
vrhniški	2.000 "
mokronoški	1.600 "
tržiški	4.000 "
radovljanski	10.000 "
rateški	300 "
ribniški	3.000 "
novomeški	1.600 "
žužemperški	600 "
senožeški	1.200 "
zatiški	1.600 "
kamniški	12.000 "
trebenjski	400 "
črnomeljški	400 "
vipavski	400 "

Pri pogodbeni ali dogovorni obravnavi mora navzoča biti večina vseh obdačenih obrtnikov davčnega okraja, po obojih in po obsegu obrtnij in taista večina mora pogodbi ali dogovoru pritrditi. Pooblaščenca obrtnikov morajo soboj imeti legalizovana pooblastila.

Povodom teh obravnav se smejo uložiti tudi zakupne ponudbe, na katere se bode pa samo takrat oziralo, ako bodo zgoraj omenjeno letno navprečnino (pavšal) za najmanj deset procentov presegale, in ako se bodo do 10. novembra 1886. l. pri deželnem odboru uložile, da bo še mogoče ponujeno navprečnino pri obravnavi obrtnikom in trgovcem naznaniti. Te zakupne ponudbe, katerim je določiti 10% varščina, morajo tudi izrečno zagotavljati, da ponudnika veže ponudba tako dolgo, dokler se mu ne bo naznanilo, ali je njegova ponudba vsprejeta ali ne.

Zakupninski pogoji se lahko izvedó ob navadnih uradnih urah pri deželnem odboru kranjskem.

V Ljubljani, dné 18. oktobra 1886.

Od deželnega odbora kranjskega.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

V našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh knjigotračnicah knjiga:

Die landwirtschaftlichen Gesetze u. Verordnungen des Herzogthums Krain.

Za poljedelce in gozdarje, politiške uradnike, občinske predstojnike, osebito za kranjske učitelje in učiteljske pripravnike.

S pojasnili izdal na svetlo prof.

Vilj. Linhart.

6 pól v 8°. Cena mehko vezani knjižici je 50, po pošti 55 kr.

Ta knjižica obseza vse poljedelske postave in ukaze za Kranjsko: postavu za tižje varstvo, pokončavanje mršesov, poljsko varstvo, za pokončavanje predenice, v obrambo ribarenja itd., s primernimi priradostovnimi in poljedelskimi pojasnili. Tudi priloge razprave o »tižjem varstvu«, »predenici«, »ummem ribarstvu«, »trtni uži« itd. obseza mnogo poučljivega in zanimivega. Dodatek razpravlja vrednost gozda in najvažnejše določbe gozdarskega zakona. Ker je gotovo topla žetel, da se razširja znanje poljedelskih postav, kajti take zbirke gled. teh postav smo doslej »ogrešali«, bode ta knjiga istinito odpomogla živi potrebi. Priporočamo jo torej vsem onim, ki se pečajo s poljedelstvom, osebito pa velečestiti duhovniki in kranjskemu učiteljstvu.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg

knjigotračnica

v Ljubljani na Kongresnem trgu.

(716-3)

Naznanjam, da sem odprl

(788-1)

notarsko pisarno

v Mokronogu.

IVAN FISCHER, c. kr. notar.

Krepak deček,

kateri je izdelal dva realkina razreda, 14 let star, želi ustopiti kot učenec v kako trgovino z mešaním blagom.

Več iz prijaznosti pri upravnistvu „Slov. Naroda“.

Vinska dražba v Veliki Nedelji.

V četrtek 28. oktobra t. l. proda se po dražbi okoli 35 do 40 štrinjakov (198 do 226 hektolitrov) po 15. t. m. branega grajskega in redovno-cerkvenega vinskega mošta lastnega pridelka v grajskih kletih v Veliki Nedelji na Spodnjem Štajerskem, na jednakoimenovane železniški postaji, v ci-mentovanih sodih, ki držé po 5 veder, proti gotovemu plačilu.

Tudi se proda 10 veder lanske slivovke.

Dražba se začne po prihodu osobnega vlaka, to je po 11. uri dopoldne.

Oskrbništvo komende nemškega viteškega reda v Veliki Nedelji, dne 12. oktobra 1886.

(768-2)

J. Kimmel.

VELIKA DENARNA LOTERIJA.

500000 mark

kot največji dobiček v najsmrečnejšem slučaju ponuja velika od Hamburgske države zajamčena denarna loterija.

Specijelno pa:

1 prem. a mark	300000
1 dobit. a mark	200000
2 dobit. a mark	100000
1 dobit. a mark	90000
1 dobit. a mark	80000
2 dobit. a mark	70000
1 dobit. a mark	60000
2 dobit. a mark	50000
1 dobit. a mark	30000
5 dobit. a mark	20000
3 dobit. a mark	15000
26 dobit. a mark	10000
56 dobit. a mark	5000
106 dobit. a mark	3000
253 dobit. a mark	2000
512 dobit. a mark	1000
818 dobit. a mark	500
31720 dobit. a mark	145
16990 dobit. a mark	300, 200, 150, 124, 100, 94, 67, 40, 20.

9,550.450 mark.

Najpovejša velika, od visoke državne vlade v HAMBURGU dovoljena in z vsem državnim premoženjem zajamčena denarna loterija ima 100.000 srečk, od katerih se izžreba 50.500 srečk. Za žrebanje določeni skupni kapital znaša

Znamenita prednost te denarne loterije je ugodna naredba, da se vseh 50.500 dobitkov, ki so zraven v tabeli, že v malo mesecih in sicer v sedmih razredih sukcesivno gotovo izžreba.

Glavni dobiček prvega razreda znaša 50.000 mark, poraste v drugem razredu na 60.000, v tretjem na 70.000, v četrtem na 80.000, v petem na 90.000, v šestem na 100.000, v sedmem pa eventuelno na 500.000, specijelno pa na 300.000, 200.000 mark itd.

Prodaja originalnih srečk te denarne loterije je izročena podpisani trgovski hiši in vsak, kdor jih hoče kupiti, naj se neposredno na njo obrne.

Častiti naročevalci se prosijo naročitvi pridružiti dotične zneske v avstrijskih bankovcih ali poštinih markah. Tudi se denar lahko pošlje po poštnej nakaznici, na željo se naročitve izvrše tudi proti poštneemu povzetju.

Za žrebanje prvega razreda velja

1 cela originalna srečka av. v. gld. 3.50.
1 polovica originalne srečke av. v. gld. 1.75.
1 četrtnina originalne srečke av. v. gld. —.90.

Vsak dobi originalno srečko z državnim grbom v roke in ob enem uradni načrt žrebanja, iz katerega se razvidi vse natančnejše. Takoj po žrebanji dobi vsak udeleženec uradni, z utisnjenim državnim grbom, listo dobitkov. Dobitki se točno po načrtu izplačajo pod državnim jamstvom. Ko bi kakemu kupcu srečk proti pričakovanju ne ugalal načrt žrebanja, pripravljeni smo ne ugalajoča srečke pred žrebanjem nazaj vzeti in dotično vsoto povrtni. Na željo se nadni načrti žrebanja naprej zastoj pošiljajo na ogled. Da nam bo mogoče vsa naročila skrbno izvršiti, prosimo taista kolikor mogoče hitro, vsekako pa pred

30. oktobrom 1886

nam direktno doposlati.

(773-2)

VALENTIN & CO.,
Bankgeschäft,
HAMBURG.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.